

mig at bemærke, at dette betyder, efter min Mening, ikke meget; i den indenrigske Fart kunne i Reglen ældre Søfolk anvendes, saadanne, som ikke ere Udskrivning underkastede, da det kun er korte Reiser, der finde Sted fra Sted til Sted i Rigets Provindsfer, saa at der ikke der er saa stor Fornødenhed for at have yngre kraftige Søfolk dertil, som til lange Reiser. Det maa vistnok erkjendes, at den udenrigske Skibsfart og Omsetningen af Landets Producter og den stadige Fortjeneste herved maa være af overveidende Bigtighed. Jeg kan derfor heller ikke være enig med den ærede Ordfører i, at den nævnte Begunstigelse skulde være en Undtagelse fra Reglen, i alt Fald er det en Undtagelse, der betyder saare lidet; thi der bliver her kun Tale om nogle Dages Frihed for det søværnepligtige Mandskab, idet der jo ethvert Sted, hvor de komme hen, holdes Sessjoner rundt omkring i Rigets forskjellige Dele, saa der til enhver Tid er Leilighed til at stoppe Mandskabet og tage det ud af Farten, som behøves til Orlogsflaaden, og man slipper altsaa ikke Mandskabet bort, fordi man tillader det paa nogle Dage at gjøre en lille Reise med et Skib fra et Sted til et andet i Landet. Jeg troer, at det, man har bemærket i denne Anledning, ikke svækker Betydningen af det, jeg eksempelvis tillod mig at anføre, vel at mærke, ingenlunde fordi jeg har Noget at indvende imod denne Forholdsregel, tværtimod, jeg erkjender, at det er Pligt for Enhver at bringe de Offere, som Landets politiske Forhold, Landets Forsvar udkræve, men det er netop ogsaa det, jeg ønskede maatte finde Anvendelse paa det foreliggende Lovforslag. Naar det er blevet bemærket af den høitærede Finanzminister og af den ærede Landssthingsmand for Ribe (Aldler), at hin Forholdsregel skulde tages og maatte tages, for at hjælpe paa de næringsdrivende Borgere i Landet, for at hjælpe paa den Forsyning, som Ribe og de omliggende Steder behøve, da skal Ingen være mere beredvillig end jeg til at ønske, at der maa skee Alt, for at Handelsstanden, Fabrikkerne, Industrien og alle Næringsgrene, der bidrage til Landets Underholdning og Velstand, maatte finde Understøttelse. Men jeg troer virkeligt, at det er meget misligt under de nær-

værende Forhold at see hen dertil, og hvad angaaer det Exempel, som den ærede Ordfører anførte, at der iaar ere blevne indførte flere Partier Die til Kongeriget, fordi der var Trang dertil, saa er det mig meget godt bekendt; jeg har selv havt Anledning til at blive bekendt dermed, fordi flere af disse Partier ere gaaede gennem mine Hænder. Men derved er der opstaaet den store Misliighed, at man i eet Tilfælde har nægtet og i et andet bevilget Undtagelserne. Derved opstaaer en meget stor Ulempe for de næringsdrivende Borgere, ved at der opstaaer Ulighed i Handelsforholdene og Næringsdriften, som det er meget vanskeligt at overvinde, og som kan give velbegrundet Anledning for de næringsdrivende Borgere til at besvære sig over Regjeringens Forholdsregler, og det, troer jeg, bør man undgaae. Lad en Forholdsregel, som Nødvendigheden byder, være provisorisk, lad den blive staaende som en Nødvendighedslov, og blive hævet, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, — men det er misligt at raade Bod paa den ved en saadan Foranstaltning, som § 2 tilsigter. Jeg behøver ikke at tilføie, at det ingenlunde er af Mistillid enten til Regjeringen eller navnlig til den ærede Finanzminister, at jeg ønsker, at denne Foranstaltning skal tages tilbage. Jeg holder mig overbeviist om, og det kunde aldrig falde mig ind at tvivle om, at han jo med Skjønsonhed vil veie Forholdene; men det, jeg har tilladt mig at gjøre gjældende, er, at jeg troer det umuligt, at bestemme, i hvilke Tilfælde slige Undtagelser bør finde Sted, og i hvilke ikke, og at han fra sit Standpunkt vil være meget bedre tjent med, at den ikke indføres i Loven. Det er derfor, jeg er og forbliver af den Mening, at § 2 ikke bør erholde Plads i Loven, og da den høitagede Finanzminister under Sagens første Behandling selv har erklæret, at Ministeriet ikke kan og ikke vil betragte dette som et Mistillidsvotum fra Forsamlingens Side, har der fra mit Standpunkt ikke været Anledning for mig til at frasælde denne Anskuelse, som jeg havde ytret, og som endnu vedvarende er den samme hos mig.

Finanzministeren: Det vilde vistnok være meget fristende for mig at forholde mig